

Ny §.

„Enhver Kommunalbestyrelse og ethvert Sogneraad i de til Limfjorden grændsende Kommuner kan udnævne een eller flere af Kjøbstadens eller Kommunens Beboere, som dertil ere villige, til at føre Tilsyn med Overholdelsen af denne Lov. Om disse Opsynsmænds Udnævnelse gjøres Anmeldelse til vedkommende Politimester, der, naar han Intet har at erindre mod den Valgte, tilstiller denne et passende Tegn til Hjemmel for den ham overdragne Myndighed, hvilket Tegn Opsynsmanden stedse skal føre hos sig og forevise, naar han er i sin Bestillings Udøvelse. Ligeledes blive disse Opsynsmænd at forsyne med de foreskrevne Skjelde. De nyde i deres Bestillings Udøvelse samme Beskyttelse og have ligeoverfor dem, der antræffes i ulovligt Fiskeri, samme Rettigheder som Politiets Betjente. Gjør nogen Opsynsmand sig skyldig i Misbrug af den ham overdragne Myndighed, eller forøvrigt viser utilbørligt Forhold, kan vedkommende Politimester forlange ham afflediget. — De nærmere Forrifter angaaende Omraadet for Opsynsmændenes Virksomhed, og Maaden, hvorpaa den skal finde Sted, indføres i en af Indenrigsministeriet udsærdiget Instrug.“

Af Udvalget:

Til § 44.

65) Ved Paragrafens Slutning tilføies et nyt Stykke saalydende:

„For Fremtiden kan denne Ret ikke adskilles fra den tilstødende Grund, men kun bortleies paa Aaremaal.“

Af Udvalget (med Undtagelse af Bagger, Chr. Jensen og Chr. Ravn):

Til § 45.

66) I Paragrafens 1ste Stykke: 1ste og 2den Linie udgaar: „Naar flere . . . eller andre“ og istedetfor sættes:

„I de her omhandlede Bunde, hvor Retten til Fiskeri tilkommer Enhver udfor sin Grund, maa Fiskegaarde eller andre lignende.“

67) Paragrafens 2det Stykke affattes saaledes:

„Har Nogen ved denne Lovs Ikrafttræden allerede erhvervet Ret til i et Vandløb at anbringe Indretninger for Fiskefangst (Malesifter, Sævegaarde, Ørredtiner o. a.), der ikke lade et saadant Rum, som ovenanført, aabent for Fiskegang op og ned, skal han fra Solopgang til

Solnedgang lade saadanne staa aabne, forsaavidt han ikke kan godtgjøre at have særlig Hjemmel for Vandløbets Afspærring, men i alle Tilfælde skal han fra Solnedgang Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen holde samme aabne, hvis de ere faststaaende, eller optage dem, hvis de bestaa af Løst Redskab; den sidste Bestemmelse kommer ogsaa til Anvendelse paa Sættegarn, Nedgarn og lignende Garn, der sættes over et Vandløbs hele Brede.“

Af et Mindretal (Bagger, Chr. Jensen og Chr. Ravn):

Til § 45.

68) I 2den Linie udgaar Ordet: „Sættegarn“.

I samme Linie imellem Ordene „andre“ og „Indretninger“ indskydes: „lignende“.

I sidste Stykke udgaa 4de, 5te og 6te Linie efter „og ned“ og istedetfor sættes: „skal han dog lade saadanne staa aabne om Dagen fra Solopgang til Solnedgang, forsaavidt han ikke kan godtgjøre at have særlig Hjemmel for at lade Vandløbet aldeles spærre for Fiskegang. I alle Tilfælde skulle saadanne Indretninger holdes aabne for Fiskegang op og ned fra Solnedgang Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen. Denne sidste Bestemmelse kommer ogsaa til Anvendelse paa Sættegarn, Nedgarn og lignende Garn, der sættes tværs over et Vandløbs hele Brede. Ei heller maa Valeruser sættes fra Solens Opgang til dens Nedgang. Ret til Opstemning af Vand i andet Viemed berøres ikke af disse Bestemmelser“.

Af et Mindretal (Naberg og Thorup):

69) Efter § 45 indskydes en ny Paragraf saaledes lydende:

Ny §. 00.

„I Tilfælde af Sammenstød mellem Fiskeriet i de fælles ferske Bunde og andre Interesser i disse, gælder den Regel, at Fiskeriet bør vige for Vandets og Vandløbenes Afledning og Afbenyttelse i Agerbrugets Interesse, dog kun mod fuld Erstatning, at Vandets Brug til Fiskeri og industrielle Anlæg ere ligeberettigede, saaledes at den ene Brug ikke kan tilpligtes at vige for den anden, samt at Ingen er berettiget til at bruge disse Bunde til Seilads eller Bramfart til Stade for anden Mand's Fiskeri, medmindre hertil haves særlig Lovhjemmel eller anden lignende Udkomst“.